

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010319
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219010319.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. F., pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného V. F. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 13.10.2020, sp. zn. 3T/22/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14. apríla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. F. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného V. F. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona v bode 1 a prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1. ako podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom Attila Rózsás - RA TRANSPORT, s miestom podnikania Virt, Hlavná 25, IČO: 11711116, zrazil svojim zamestnancom poistné na nemocenské poistenie, starobné dôchodkové poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a na poistenie v nezamestnanosti

- za mesiac október 2016 sumu 179,58 € so splatnosťou 30. novembra 2016,

- za mesiac november 2016 sumu 300,89 € so splatnosťou 30. decembra 2016,

- za mesiac december 2016 sumu 299,54 € so splatnosťou 31. januára 2017,

- za mesiac február 2017 sumu 314,98 € so splatnosťou 31. marca 2017, a následne, napriek tomu, že mal dostatok finančných prostriedkov, zrazené poistné v príslušných termínoch splatnosti neodviedol v zmysle § 141 odsek 2 zákona číslo 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, Petófiho 7, 945 79 Komárno v celkovom rozsahu 1.094,99 €,

2. ako podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom Attila Rózsás - RA TRANSPORT, s miestom podnikania Virt, Hlavná 25, IČO: 11711116, ako zamestnávateľ poistné na nemocenské poistenie, starobné dôchodkové poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie, garančné poistenie, poistenie v nezamestnanosti a do rezervného fondu solidarity

- za mesiac október 2016 sumu 481,46 € so splatnosťou 30. novembra 2016,

- za mesiac november 2016 sumu 806,64 € so splatnosťou 30. decembra 2016,

- za mesiac december 2016 sumu 803,15 € so splatnosťou 31. januára 2017,

- za mesiac február 2017 sumu 844,43 € so splatnosťou 31. marca 2017, napriek tomu, že táto spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov v príslušných termínoch splatnosti uvedené poistné nezaplatil v zmysle § 141 odsek 1 zákona číslo 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, Petófiho 7, 945 79 Komárno v celkovom rozsahu 2.935,68 €.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil v trvaní 1 roka.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonnej lehote, podal odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania a jeho doplnení uviedol, že vadu má celé konanie súdu I. stupňa a skutok nemá nič s pravdou. Poukázal na svedecké výpovede na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že dôkazmi podoprel, že sa nikdy nezaoberal nijakými odvodmi a že nebolo dokázané, či je to účet. Poznámene, že ešte pred skončením dokazovania vo veci predložil doklad o tom, že V. Y. bola uznaná vinnou v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/26/2019, pričom tvrdil, že N. Z. bol organizátor celého a mal na tom najväčší zisk.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že ešte pred okresným súdom žiadal doplniť dokazovanie výsluchom svedkov, ktorí by vedeli potvrdiť, že zásielky, ktoré boli zasielané na pošte, tieto nikdy k odosielateľovi nedošli, pretože boli zahodené. Podotkol, že síce bol šéfom firmy, ale za všetko zodpovedali jeho pracovníci, nemal ani účet v banke, o ničom nevedel, všetko pred ním utajili a chceli ho obráť o majetok, a to V. Y. a R. N.. Trval na tom, aby boli vypočutí svedkovia, ktorých navrhoval vypočuť pred okresným súdom, nechcel však, aby títo svedkovia boli vypočutí pred krajským súdom. Preto žiadal, aby vec bola vrátená súdu I. stupňa.

Zástupkyňa krajského prokurátora považovala rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch s tým, že súd I. stupňa zistil náležité skutkový stav a tento aj vyhodnotil. Skutkové a právne závery o vine obžalovaného považovala za správne a rovnako aj výrok o treste za zákonný a primeraný. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, rešpektujúc zásadu zákazu „reformatio in peius“ - zákazu zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležité zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa odvolací súd plne stotožnil tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu I. stupňa. Vina obžalovaného zo žalovaného skutku bola jednoznačne preukázaná na podklade výpovedí svedkyne Ing. G. S., poverenej zástupkyne Sociálnej poisťovne, pobočky Komárno, ktorá potvrdila jednotlivé nedoplatky na poistnom tak, ako boli vyčíslené v podaní Sociálnej poisťovne, taktiež svedkov V. Y., I. Y., B. O., R. C., A. Z. a S. V. ako jeho bývalých zamestnancov, ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný právne aj fakticky riadil podnikateľskú činnosť, v rámci ktorej týchto ľudí zamestnával, čím vyvrátili jeho obranu spočívajúcu v tvrdení, že nevedel o tom, čo sa vo firme deje a bol oklamáný (predovšetkým zo strany V. Y.), ako aj v tvrdení, že chcel ukončiť podnikateľskú činnosť a previesť svoje podnikanie na s.r.o., ktorú v roku 2015 kúpil.

Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 24.08.2017 (č. I. 17) jednoznačne vyplýva, že obžalovaný síce ukončil podnikateľskú činnosť ako SZČO, no nebol doposiaľ (ku dňu ich vyjadrenia) odhlásený z registra zamestnávateľov a naďalej figuroval v Obchodnom registri, ktorej skutočnosti zodpovedali aj jeho zákonné povinnosti jednak zrazené odvody od zamestnancov v príslušných termínoch splatnosti odviesť, jednak zaplatiť poistné na nemocenské poistenie, starobné dôchodkové poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie, garančné poistenie, poistenie v nezamestnanosti a do rezervného fondu solidarity, čo však neurobil. Pokiaľ sa obžalovaný chcel zbaviť trestnej zodpovednosti poukazovaním na to, že na všetky úkony splnomocnil V. Y., treba uviesť, že takéto tvrdenie obžalovaného v kontexte už uvedených skutočností (predovšetkým jeho zodpovednosti ako zamestnávateľa) neobstojí. Navyše splnomocnenie, ktoré v tejto súvislosti predložil v prípravnom konaní (č. I. 35), obsahuje iba jeho podpis, nie je tak z neho zrejmy prejav vôle splnomocnenkyne, že ho prijíma. Svedkyňa zároveň uviedla, že obžalovaný rozhodoval o tom, čo bude zaplatené a to, že svedkyňa k obžalovanému chodila pre pokyny uviedli aj svedkovia R. C. a A. Z..

Napokon znalkyňa Ing. M. M. v znaleckom posudku zo dňa 22.09.2018 konštatovala, že podnikateľský subjekt obžalovaného za žalované obdobie október 2016 až február 2017 disponoval dostatočným množstvom finančných prostriedkov, aby vedel odviesť poistné zrazené od svojich zamestnancov a zaplatiť poistné za zamestnávateľa Sociálnej poisťovni. Znaleckým posudkom MUDr. W. Z. zo dňa 06.04.2019 bolo zároveň ustálené, že obžalovaný vedel v čase skutku ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť napriek organickej poruche osobnosti s organickou depresívnou poruchou pod clonou antidepresív, ktorou v čase skutku trpel, táto však nemala vplyv na vyššie uvedené schopnosti obžalovaného.

Odvolací súd napokon rovnako ako súd I. stupňa nevzhladol dôvodnosť vyhovenia návrhu obžalovaného na výsluch advokáta JUDr. N. M., keďže jeho svedeckú výpoveď v kontexte obžalovaným prezentovanej argumentácie nepovažuje za relevantnú voči predmetu konania, spôsobilú privodiť iný záver o vine obžalovaného. Čo sa týka trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/26/2019, právoplatného dňa 06.04.2019, ktorým bola svedkyňa V. Y. uznaná vinnou zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, na čo obžalovaný poukázal, treba uviesť, že síce sa jej konanie týkalo podnikateľského subjektu obžalovaného, z bankového účtu ktorého si takto neoprávnene prisvojila finančné prostriedky, nesúvisí však s nesplnením si povinnosti obžalovaného ako zamestnávateľa odviesť za zamestnancov im zrazené odvody a zaplatiť poistné Sociálnej poisťovni vo svojom mene, ako mu to ukladá zákon.

Hodnotiac všetky vykonané dôkazy jednotlivo i v súhrne, mal aj odvolací súd za preukázané, že konaním obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty jednak prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona a jednak prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, a to po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, keď obžalovaný ako zamestnávateľ v malom rozsahu zadržal a neodviedol Sociálnej poisťovni poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazil svojím zamestnancov podľa zákona, ako aj v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vo väčšom rozsahu nezaplatil splatné poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie v príslušnom období.

Vo vzťahu k výroku o uloženom treste je potrebné uviesť, že súd I. stupňa sa pri určovaní jeho druhu a výmery dostatočne zaoberal kritériami uvedenými v § 34 Trestného zákona a prihliadal nielen na spôsob spáchania činu a jeho následok, ale aj na osobu páchatela, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti a napokon na možnosť jeho nápravy. Súd I. stupňa u obžalovaného vzhladol poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j/ Trestného zákona, teda, že viedol pred spáchaním trestných činov riadny život, vychádzajúc z odpisu registra trestov obžalovaného, v ktorom nemá žiadny záznam a s takýmto zistením sa stotožnil i odvolací súd. Za správne považuje i zistenie prítiažujúcej

okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, ktorú predstavuje skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, konkrétne dva. Táto skutočnosť zároveň viedla i k ukladaniu úhrnného trestu v zmysle absorpčnej zásady zakotvanej § 41 odsek 1 Trestného zákona, teda podľa ustanovenia § 277 odsek 1 Trestného zákona ako najprísnejšie trestného. Súd I. stupňa napokon ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 1 roka na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby (1 až 5 rokov), ktorého výkon zároveň podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok, ktorý trest i odvolací súd považuje za primeraný z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie a výchovného pôsobenia na obžalovaného.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.